

TUMTUM

Kerstkomedie in vijf appartementen

door

IMME DROS

opgedragen aan

Arent van den Wall Bake

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TUMTUM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **IMME DROS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Willemien de Jong - Oost-Indisch doof en toondoof

Nina Ruven - zangeres in achtergrondkoortje

Karel Peek (Charlie) - succesvol zakenman

Jessica - zijn vrouw

Liesbeth de Goede - regisseur van de Zing zoals je gebekt bent show

Joop Koning - winnaar Zing zoals je gebekt bent show

Dimitri - beheerder appartementen

eventueel figuratie - cameraman, belichter, geluidstechnici

DECOR:

Een appartement met twee bedden, nachtkastjes met op een ervan een telefoon, een eettafel met twee stoelen, terrasje met plastic balkontafel en twee plastic stoelen, ijskastje, keukenblokje, kofferbankje, kaptafeltje, deur naar badkamer, deuren van hanglegkast. De kleur van kussens, spreien, tafelkleedjes geeft aan of we in het rode, het blauwe, het gele, het groene of het oranje appartement zijn. Alle appartementen liggen op het zuidwesten aan het strand en hebben tuindeuren naar een terrasje met zeezicht. Achter de terrassen langs loopt een pad. Elk appartement heeft een deur die uitkomt op de gang naar restaurant en supermarkt. Het rode (hoek)appartement bevindt zich aan het einde van die gang, bijvoorbeeld uiterst rechts. Wie dus van links naar rechts over het pad loopt gaat naar de rode kamer. Het gele en oranje appartement hebben een verbindingsdeur zoals een suite.

Hotel Blue Heaven ligt kilometers van de bewoonde wereld in een meestal zonnig vakantieland. Het verwarmde zwembad is in deze periode niet verwarmd, de tennisbanen zijn gesloten, de supermarkt is eenzijdig voorzien. Er zijn een paar kamers open, de rest is wegens renovatie gesloten. De gasten die om een of andere reden de kerst niet thuis (willen, kunnen, mogen) vieren, hadden zich misschien iets anders voorgesteld van Blue Heaven.

Joop heeft de trip te danken aan de Zing zoals je gebekt bent- show die hij heeft gewonnen. (een soort playbackshow)

Liesbeth, de regisseur, wil opnamen maken van zijn prijsverblijf in het buitenland voor het nieuwe seizoen van haar show.

Willemien is door haar kinderen verrast met een oprotvakantie.

Charlie en zijn vrouw zijn kinderloos en twaalfeneenhalf jaar getrouwd. Charlie hoopt zijn vrouw net als op de huwelijksreis zwanger te maken in het rode app. van Blue Heaven. Nina is gevlucht na een verbroken relatie met zanger Jay Vierhand. Dimitri beheert het gebouw.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

HET RODE APPARTEMENT

(Twee dagen voor kerst ergens in een meestal warm vakantieland. Het is kil, het regent. We horen muziek: My blue heaven. Dimi komt met de twee koffers van Nina op in het rode appartement. Er staan al twee koffers van Willemien. Nina loopt achter hem met handbagage. Ze draagt winterkleding)

DIMI: This best room. Will please lady.

NINA: Is dat het oosten? Ik heb speciaal gevraagd om een kamer op het oosten. Hier staat het op mijn voucher. Hier. Preferentie. Hier.

DIMI: Will please lady... Here pans... Here spoons... Good spoons... Here... *(af door deur, geluid doortrekken wc)* Here bathroom...

NINA: Dat kan het oosten niet zijn... Waar is het oosten? Waar komt de zon op?... Jasses, het lékt daar. *(ze loopt naar terras, opent deuren. Dimi op)*

DIMI: Nice sea, yes?

NINA: Waar komt de zon op? Where sun? There? Of daar? Ach man, je snapt er de ballen van. Waar is de hostess? Hostess. Woman.

DIMI: Me not married.

NINA: Not... o, laat maar. *(ze struikelt)* Wat is dat? Van wie is die bagage? Dat zijn mijn koffers niet. Haal weg. Nu meteen. Weg! Please?...

DIMI: Sorry.

NINA: Sorry?

DIMI: We full up. You this bed. This bed not you. Other lady.

NINA: Is dit?.. Is deze kamer niet van mij alleen? Me not alone?

DIMI: Two nights... only two nights.

NINA: En ik heb verdomme extra moeten betalen omdat ik alleen reis. Hier! Honderdzesentwintig euro toeslag! Kijk zelf!

DIMI: Sorry. We full up. *(af. Nina roept hem na)*

NINA: Waar is de hostess? Ik wil de hostess spreken... Hostess! I want hostess?... Yes?.. Dit is niet rechtvaardig. Ik neem het niet! Ik... Die man is een idioot! *(ze schuift de koffers van Willemien naar de deur. Trekt jas uit, trekt hem meteen weer aan. Tilt een koffer op)*

kofferbank en begint uit te pakken. Legt stapel zeer zomerse kleren op bed, opent kastdeuren, telt drie hangers) Altijd te weinig hangers! (Dimi komt op met Willemien. Hij valt over de koffers)

DIMI: Sorry... You okay, lady? Good. *(Dimi af)*

NINA: Bent u de hostess? Mevrouw, die man... Waar is hij zo gauw?... Die man denkt dat hij me zomaar bij iemand anders op de kamer kan zetten en ik wil absoluut een kamer voor mezelf. Op het oosten! Ik heb dat duidelijk gezegd op het reisbureau. En ik moest tweehonderzevenenzestig gulden bijbetalen omdat ik alleen ben. Toch al zo'n schandaal. Hier staat het. Dan hoef ik toch niet te... *(Willemien wijst op haar oren en stoot een klank uit)*

WILLEMIEN: Doof.

NINA: Doof? Hoezo doof?...Dat schiet op. Een idiote conciërge en een dove hostess. IK WIL EEN KAMER APART. DAAR HEB IK VOOR BETAALD. EEN KAMER APART! HIER KIJK ZELF! God, zo doof als een tafel. *(Willemien haalt leesbril uit haar handtas, kijkt, haalt zelf ticket uit haar handtas)*

NINA: U bent de hostess niet. U bent... mevrouw W. de Jong...

WILLEMIEN: Willemien de Jong.

NINA: Nina Ruven. NINA RUVEN.

WILLEMIEN: Nina? Van Vuuren?

NINA: RUVEN!

WILLEMIEN: Ruven. Nina Ruven.

NINA: U bent de hostess niet. Hm. Maar waar is die hostess dan. Er was een hostess op het vliegveld... Dat mens met die folders... Waar heb ik ze gelaten?... *(Willemien doet leesbril af en legt hem op een bed. Ze sleept haar koffers terug en begint uit te pakken. Nina zoekt in handbagage envelop en haalt er folders uit. Willemien neemt eigen hangers uit haar koffer en deelt de kastruimte in. Ze maakt vragende gebaren naar Nina)*

WILLEMIEN: Zal ik deze kant nemen?

NINA: Hm?... Je doet maar, ik blijf hier toch niet. JA, GOED. GOED. HEEL GOED... PRIMA!... Welkomstborrel bij de receptie... blablablablablabla... Ah! Dat is over drie kwartier. Mooi. *(ze gooit spullen terug in de koffer. Willemien begint toondoof te zingen terwijl ze kleren in de kast uithangt)*

WILLEMIEN: O, sweet and lovely lady be good... etc.

NINA: God, ze is nog toondoof ook. Dat geloof je niet. *(ze krijgt de slappe lach. Willemien zingt) Ach, nou ja... (Nina pakt een toilettas uit haar koffer en verdwijnt in de badkamer. Ze begint daarbinnen ook te zingen met een volle, mooie stem) I am so sadly misunderstood... O, lady be good to me. (Dimi komt binnen gebogen onder veel dure bagage en met Charlie en Jessi op zijn hielen. Jessi is altijd sexy gekleed. Dimi werpt steelse blikken op haar benen en boezem)*

DIMI: You see! This room full up. This wrong room!.. You blue room, sir.... Sorry ladies.

CHARLIE: Niks wrong room. Niks blue. Rood! Ik kreeg de rode kamer, op de hoek. Kijk maar na in je lijst: Karel Peek. Wacht even, hier... *(zoekt in zakken en geeft visitekaartje)* Hier! Peek van de firma Peeks Pluggen. Stil Jessi.

JESSI: Ik zei niks, schat.

CHARLIE: Ik wil de kamer van de vorige keer. Deze.

DIMI: Blue room. Only two nights.

CHARLIE: Niks blue, niks two nights. Hiero, pak an. Dat snappen we beter! Niet? No? *(hij propt Dimi geld in de hand. Dimi zucht, schudt zijn hoofd)*

JESSI: Please. *(Dimi kijkt naar Jessi)* Please, sir. Yes? *(Dimi laat de bagage vallen en grijpt een koffer van Nina en van Willemien. Nina komt uit de badkamer)*

NINA: Bent u de hostess?... Niet?... Hela, waar moet dat heen?

DIMI: You blue room, ladies. Good room. You like.

NINA: Een kamer op het oosten? Voor mezelf?

DIMI: Yes yes. Come lady, you too come lady.

NINA: Eindelijk... *(Dimi af. Nina maakt Willemien duidelijk dat ze een andere kamer krijgen)*

NINA: KOM... ANDERE KAMER...ANDERE KAMER!

JESSI: Charlie! Zet die grote koffer op het bankje. *(Charlie zet de koffer van Nina op de grond en die van Jessi op het bankje. Als Willemien haar eigen hangers uit de kast neemt, pakt Jessi ze af)*

JESSI: Ho, ho! Die horen hier!

WILLEMIEN: Van mij.

JESSI: Nee... nee... Er hangen er ook wel in uw nieuwe kamer.

WILLEMIEN: Versta u niet. Beetje doof.

NINA: Die hangers zijn van mevrouw de Jong. Ze heeft ze meegebracht.

JESSI: O?... Dat kon ik natuurlijk niet weten.... Charlie!... Ga eens ergens hangers vragen!... Vorige keer hingen er wel twintig, ze jatten ze zeker mee. *(Charlie af)*

NINA: Deze zijn in elk geval van haar, ik was erbij toen ze ze uitpakte.

JESSI: Ja, dat zal wel. Hier, maak je er blij mee. *(Willemien neemt de hangers beleefd aan en gaat af slepend met een koffer. Jessi begint haar koffer uit te pakken. Extravagante zonnekleding)*

NINA: Mag ik u iets vragen? U bent hier toch al eerder geweest? Is dat het oosten?

JESSI: Geen idee.

NINA: Komt de zon daar op?

JESSI: Dat zou ik niet weten.

NINA: Nou, hartelijk bedankt dan.

JESSI: Maar... als we op het terras zaten dan ging hij daar ongeveer onder.

NINA: Net wat ik dacht, dat is het zuiden! Dan staat de zon de hele dag vol op de ramen.

JESSI: Als er zon is.

NINA: Als er zon is... dat is zo. *(ze gaat af met handbagage als Charlie binnenkomt)* Goeiemiddag.

CHARLIE: Ja, zeg dat wel... Hier zijn je hangers.

JESSI: Leg maar neer.

CHARLIE: Ik heb ze daar verderop uit een paar lege kamers gehaald... Er is niemand te zien. Nergens. Niet in de receptie, niet in het hoofdgebouw.

JESSI: En in het restaurant? Ik heb honger. Die troep in het vliegtuig was niet te eten.

CHARLIE: Daar heb ik niet gekeken. Je wou hangers. Waarom staan die koffers hier nog?

JESSI: Ze komen ze zo wel halen. Rustig maar.

CHARLIE: Wat een pokkenboel, Wat een ellendereis. Drie uur vertraging. En hier is niks op orde. Er zit niet eens water in het

zwembad.

JESSI: Het is nogal weer om te zwemmen.

CHARLIE: Daar gaat het niet om. In de folder staat: verwarmd zwembad en dan hoort er een verwarmd zwembad te zijn. Ik maak er werk van, reken daarop... In elk geval hebben we de kamer en het uitzicht... Ahhh, de golflinks. Die is er gelukkig nog. Kom mee. Maken we meteen een foto.

JESSI: In de gietende regen zeker. Kunnen we eerst eten?

CHARLIE: Wat geeft zo'n beetje regen. Heb je het toestel? Laat de deur los, dat ze die koffers kunnen weghalen... *(ze gaan af via het terras. Liesbeth op door de deur met cameraploeg)*

LIESBETH: Hier is het licht toch beter... Deze kant op...Ja? Zet die troep daar even in de badkamer. Ja?... Waar blijft Joop? Joop! Joop!...Haal hem! Ja?... We nemen die hoek bij het terras... Jammer van het weer. Heb je Joop gevonden? *(Joop op via terras in joggingpak)* O... Joop. Waar zat je nou? We maken een paar shots van de aankomst. Wat heb je nu aan?...

JOOP: Zie je dat niet?...Een joggingpak. Ik ging een stukje langs het strand.

LIESBETH: In die regen?

JOOP: Waarom niet? Ik ben zo stijf als de hel van het zitten, ik krijg mijn benen niet weg in een vliegtuig. Die krenge zijn gebouwd op Italianen.

LIESBETH: Je moet wel oppassen voor je keel met dit weer... Als je schor bent kan ik de opnamen vergeten. Ja?

JOOP: Ik dacht dat ik voor mijn lol uit was. Dat ik een leuk reisje had gewonnen met die Zing zoals je gebekt bent show. Dat ik zelf kon uitmaken wat ik deed! Ja?

LIESBETH: Natuurlijk, natuurlijk. Maar je wist dat we een paar opnamen zouden maken voor de volgende show. Staat ook in het contract.

JOOP: Een paar opnamen! Vandaag alleen al in mijn huis, voor mijn huis, in de taxi, bij het vliegtuig, in het vliegtuig, uit het vliegtuig, in de bus naar het appartement, uit de bus bij het appartement, voor het appartement, in het appartement! Het hield niet op. En nu zeker nog zingen ook! Hier! Ik sta voor paal.

LIESBETH: Joop, wees redelijk. Je wilt toch carrière maken, of niet

soms?

JOOP: Liesbeth, ik ben moe, ik heb pijn in mijn knieën en ik begin er genoeg van te krijgen. *(Dimi op met stel piepkleine kunstkerstbomen. Hij zet er één op dichtstbijzijnde tafel)*

DIMI: Lady! Lady! This room not your room. Sorry. Please?

LIESBETH: Man, duvel op. Ja? Do you mind? Thank you!

DIMI: You orange room. This red room. Red. See? *(Liesbeth duwt Dimi af. Zet bandrecorder met muziek aan, waarbij Joop moet zingen)*

LIESBETH: Joop, alsjeblieft. Voor die clown terugkomt. De kleren moeten dan maar.

JOOP: Dit is wel de laatste keer. Nou waar sta ik? *(Liesbeth wijst de plaats aan, spoelt de muziek weer bij begin. Ze proberen een scène te schieten van de zingende Joop. Het moet steeds opnieuw. Joop zingt steeds minder geïnspireerd)*

LIESBETH: Nee... je komt teveel naar voren. Overnieuw... iets meer in de microfoon... Wat hoor ik toch? Staat er ergens een kraan aan? Check even, ja?.. We doen het over.... Zo klinkt het goed, maar nu draaide je teveel weg van de camera... Vanaf het begin graag.... Veel beter... Ja, goed. Nog één keertje... *(Nina op voor koffer. Ze zingt de laatste regels mee. Joop is aangenaam verrast)*
Wat krijgen we nou?... Stop!

JOOP: Hee, hallo. Jij bent toch eh Marja was het?

NINA: Nina. Nina Ruven. En jij bent Joop Koning.

JOOP: Jodocus Ferdinand Koning. We hebben elkaar eerder gezien bij de...

LIESBETH: Juffrouw, wilt u daar weggaan. Ja? We zijn bezig met een opname.

JOOP: Jij deed toch ook mee met de Zing zoals je gebekt bent show?

NINA: Ja...nu ja, ik zat in het achtergrondkoortje van Jay Vierhand. Je weet wel, die tweede is geworden.

JOOP: Ja jij was met Jay Vierhand! Ik zag je bij de opnamen.

LIESBETH: Juffrouw, kunt u daar weggaan! Ja?

JOOP: Wat toevallig dat jij hier ook bent. Of zitten alle prijswinnaars in dit hotel?

NINA: Nee, nee. Ik eh... dit was gewoon een goedkope kerstaanbieding. Vandaar.

JOOP: Ik heb je op dat feest na de uitslag nog gezocht.

NINA: Mij? Waarom?

JOOP: Je liet iets liggen...een sjaal. Maar je was opeens weg.

NINA: Ik had geen sjaal bij me.

JOOP: O... dan was die zeker van een ander... (*Liesbeth duwt Nina het terras op*)

LIESBETH: Nu even wegwezen. Ja?

JOOP: Hee daar, ben jij besodemieterd! Ik sta met eh Nina te praten en ik was nog niet uitgepraat. Ja? Ja?

LIESBETH: Maar die mensen moeten direct weg, ik kan mijn werk zo niet doen, ja?

JOOP: Jammer dan, ja? Ik ben hier voor mijn plezier, ja? Niemand heeft me gezegd dat ik om de haverklap moet opdraven.

NINA: Ik kwam alleen maar mijn koffer halen.

JOOP: Die is toch veel te zwaar voor jou. Ik help je wel. Waar is jouw kamer?

NINA: Ik heb nog steeds geen kamer eigenlijk... Ik moet delen met een wildvreemde vrouw.

JOOP: Nee toch!

NINA: Ja. Direct komt de hostess, die moet het maar regelen.

LIESBETH: Kunnen we nu doorgaan? Ja?

JOOP: Ik help Nina met haar koffer. Waarheen?

NINA: Naar de blauwe kamer. Die kant op. (*samen af. Liesbeth wacht ongeduldig, belt dan met een zaktelefoon*)

LIESBETH: Hallo?... O verdomme... (*ze luistert naar antwoordapparaat*) Ja, hallo schat.... met mij. Ik ben hier in hotel Blue Heaven tot na nieuwjaar... Het briefje met de vluchtnummers ligt op je nacht- kastje, maar controleer even op teletekst voor het afhalen op 2 januari, ja? Bel me even. Dag schat. Ik mis je. Kusje. (*ze denkt na, kijkt in agenda, draait een ander nummer*) Ja, hallo?... Spreek ik met mevrouw Lubeek?... Ja, met Liesbeth de Goede... die vriendin van Walter Ruis van nummer 27... ja, ik heb u wel eens aan de telefoon gehad voor dat pakje uit Zweden...precies, precies... Ja, zeg maar Liesbeth, we zijn praktisch burens, toch? Ik ben vaker bij Walter dan in mijn eigen flat... precies, precies... Maar mevrouw Lubeek, wat ik... O,

júffrouw Lubeek...O, Nicole!... Fijn, leuk... eh Nicole, zou jij een briefje in de bus willen doen bij nummer 27, bij mijn vriend?.... Fijn... Ja, of hij me meteen wil bellen... Ja...ja...ja, dat moeten we beslist eens doen!... Ja...Dag eh Nicolien... (*Charlie en Jessi nat en ruziemakend op vanaf het terras*)

JESSI: Ik zei je dat het regende.

CHARLIE: O ja en daarom ben je het rolletje vergeten!

JESSI: Het is jouw toestel, het zit in jouw fototas.

CHARLIE: Jij zorgt altijd voor de rolletjes.

JESSI: Ik héb voor rolletjes gezorgd, ik ben ze nog speciaal gaan halen. Ze zaten in je fototas bij de optieken.

CHARLIE: Er zat géén rolletje in het toestel, daar gaat het om.

JESSI: Ik doe nooit een rolletje in jouw toestel. Ik kijk wel uit om een rolletje in jouw toestel te doen. Ik heb één keer een rolletje in jouw toestel gedaan en meteen was het mijn schuld toen er maanden later iets kapotging.

CHARLIE: Dat was ook jouw schuld.

JESSI: Dat was het niet. Het was ook niet mijn schuld toen je bandrecorder vastliep en het was niet mijn schuld toen de arm van je pick-up brak en het was niet mijn schuld toen je camcorder het begaf. Ik kom niet aan jouw dure apparaatjes, schat. Ik koop mijn eigen spullen. Ze zijn goedkoop maar weet je wat? Ze dóen het!

CHARLIE: Ha ha ha!

JESSI: Precies. Ha ha ha.

CHARLIE: Jij nam het toestel mee, jij had voor een rolletje moeten zorgen. Een los rolletje in dit tasje, niet in de optiekentas. Daar had jij voor moeten zorgen. Een toestel is niks zonder een rolletje.

JESSI: Barst met je rolletje. Ik word er ziek van. Ik word er ziek van dat jij alles in je handen gestopt moet krijgen. Je koffer, je pas, je ticket, je pillen, je brillen... Wanneer zorg jij ergens voor? Waar zorg jij ooit voor?

CHARLIE: Voor het geld.

JESSI: Ja hoor, krijgen we dát weer! Dacht je dat je daarmee alles.... (*ziet Liesbeth*)

JESSI: Ah... Bent u de hostess?

LIESBETH: De... Nee, hahaha zeker niet. Nee nee... Liesbeth de

Goede, regisseur van de Zing zoals je gebekt bent show. U weet wel.

JESSI: Als u niet de hostess bent, wat doet u dan in ons appartement?

LIESBETH: O, is dit uw appartement... Wij maken een paar opnamen voor de volgende show en het licht was hier zoveel beter dan daar verderop, dat we maar zo vrij geweest zijn om even binnen te wippen, ik hoop...

JESSI: Vrij? Onfatsoenlijk is het woord. Onbeschoft is het woord.

LIESBETH: Mevrouw, neem me nu even niet kwalijk, maar...

JESSI: Ik neem het u wel kwalijk, mevrouw. Wilt u weggaan, alsjeblijft!

LIESBETH: Ja, als u zo begint dan...

JESSI: Mens, donder op. Charlie, laat ze nú weggaan.

CHARLIE: Deze kant op, zus. *(pakt haar arm)*

LIESBETH: Zoiets heb ik nog nooit... Handen thuis, jij! *(slaat naar Charlie)*

CHARLIE: Tut tut tut. *(hij duwt Liesbeth de gang op, doet deur op slot. Hij kijkt naar Jessica. Dan gaat hij naar de tuindeuren, doet ze dicht, trekt de gordijnen dicht, een licht aan)*

JESSI: Charlie!... Nu even niet! We moeten naar de welkomstborrel.

CHARLIE: We hebben nog een half uur en we kunnen dat gezever over de geweldige excursies en huurauto's wel missen.

JESSI: Mijn haar is nat, ik wil me nog opknappen...

CHARLIE: Tijd zat... en je bent met nat haar nog honderd keer mooier dan al die wijven bij elkaar. Toe pop, je weet, het is zo gebeurd... Toe vooruit. We zijn hier niet om vliegen te vangen. *(Jessi begint te huilen)*

CHARLIE: Wat is er nou? Kom maar, kom maar hier....Oche oche oche toch. Zo goed?... Zo beter?... *(plukt aan haar kleren)*

JESSI: Niet doen... Charlie, het lukt toch niet. Waarom zou het hier opeens wel lukken?

CHARLIE: Omdat ik het zeg... Omdat het hier de allereerste keer ook lukte. Het was meteen raak.

JESSI: Dat is twaalf jaar geleden... twaalf jaar!

CHARLIE: Nou én. We zijn nog jong genoeg.

JESSI: Je wilde geen kinderen.

CHARLIE: Wel waar. Maar niet meteen. Het kwam slecht uit, die lening van de bank... en je moest maar afwachten of we het zouden redden met de overname...

JESSI: Je wilde geen kind. Je wilde dat kind niet. En nu moet en zal je opeens een kind. En het gaat gewoon niet.

CHARLIE: Deze kamer brengt ons geluk, zul je zien. *(hij loopt naar de badkamer, geluid van kraan)*

JESSI: Charlie, het is niet zeker dat jij... toen ik jou tegenkwam was ik nog met Lucas en eigenlijk denk ik...eigenlijk weet ik wel zeker dat hij... dat jij toen niet de vader...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto